

Adi Smolar, Pa - Pa

Ko ?ena kak?en dan po svoje gre drugam,
kar pa?e mi, da zase ?asa mal imam,
vendar priznam, da takrat prav ni? ne samevam.

To ne pomeni, da pri meni je ?e kdo,
doma sem ?isto sam, spodobi se, da je tako.

Le s spomini obdan mal brkljam
in preteklost pogrevam.

Ko prebiram pisma, ki prejel sem jih neko',
najve? od mame, ki v skrbeh je zame,
ker sem moral pro',
pa od prijatlov, nekaj pisem od deklet,
ki zdaj so dame srednjih let.

Mladost pozdravlje me s pa-pa,
pa sploh ne vem kdaj je od?la,
je pa? tako, ne more? n'? za to,
da slej ko prej odide.

Tudi jaz ji vzklikam le pa-pa,
lepo, da si z menoj bila,
po svoje pa lepo je tudi to,
kar za tabo pride.

Ko ?ena kak?en dan po svoje nekam gre,
kar pa?e mi, tud ona to ?e dobro ve,
zato v ?ali re?e: "Ti u?ivaj,
dokler spet ne pridem.""
To ne pomeni, da ob njej mi ni lepo,
res moram vam priznat, da se razumeva zelo,
vendar pa ve, da v?asih rad v spomine odidem.
In gledam svoj obraz na slikah izpred let.

Sem to res jaz?

Ta fant, ki kar preresno zre v svet?
Na tej sem sam, na tej pa z dru?bo nekam grem,
gledam in znova se zavem:

Mladost pozdravlje me s pa-pa,
pa sploh ne vem kdaj je od?la,
je pa? tako, ne more? n'? za to,
da slej ko prej odide.

Tudi jaz ji vzklikam le pa-pa,
lepo, da si z menoj bila,
po svoje pa lepo je tudi to,
kar za tabo pride.

Je pa? tako, ne more? n'? za to,
da slej ko prej odide.

Po svoje pa lepo je tudi to,
kar za mladostjo pride.